

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Haralda Stiffela a sudcov JUDr. ~~Petra~~P. Krajčoviča, JUDr. Pavla Tomana, JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom 10. decembra 2012 v Bratislave, v trestnej veci obvineného **P. R. a spol.** vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 7 T 1/2005, prejednal dovolanie, ktoré podal obvinený **Ing. M. W.**, zastúpený JUDr. P. V., advokátom v B., proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 8. júna 2011, sp. zn. 3 To 7/2009, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. b) Tr. por. sa dovolanie obvineného Ing. M. W. **odmieta.**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 27. apríla 2009, sp. zn. 7 T 1/2005, bol obvinený **Ing. M. W.** uznaný za vinného z trestného činu falšovania a pozmeňovania peňazí a cenných papierov formou spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 140 ods. 1, ods. 3 písm. a), b) Tr. zák. v znení zákona č. 248/1994 Z. z. (ďalej len „Tr. zák.“), na tom skutkovom základe, že

obvinení P. R., Ing. M. W., V. M., F. F.

I. po vzájomnej dohode aj s obvineným J. N., voči ktorému bolo trestné stíhanie zastavené z dôvodu jeho úmrtia, na zabezpečenie technickej a materiálnej prípravy v súvislosti s prebiehajúcou výmenou a likvidáciou okolkovaných bankoviek nominálnej hodnoty 1 000 Kčs, v úmysle získať značný zdroj finančných prostriedkov zorganizovali a uskutočnili výrobu falzifikátov kolkov nominálnej hodnoty 1 000 Sk tak, že:

- obvinení P. R., F. F. v období od presne nezisteného dňa v mesiaci marci 1993 do novembra 1993 spoločne s už nebohým J. N., zadovážili finančné zdroje a podkladové vzory pre vyhotovenie falzifikátov, poskytli na ich výrobu sumu najmenej 20 000 DEM a psychicky pôsobili na ich urýchlenú výrobu,

- obvinení Ing. M. W., V. M. po tom, čo od predchádzajúcich obvinených prevzali sumu 20 000 DEM v dňoch 17. - 19. novembra 1993 v Bratislave v priestoroch súkromnej firmy S. C. na L. ulici č. X., na laserovom kopírovacom stroji značky CANON CLC 200, na ich požiadanie vyrobili najmenej 91 000 kusov falzifikátov kolkov nominálnej hodnoty 1 000 Sk, ktoré dňa 19. novembra 1993 podľa pokynov obžalovaného P. R. odviezli do K., kde boli v noci dňa 19. novembra 1993 spoločne všetci zadržaní príslušníkmi polície na parkovisku pri benzínovom čerpadle.

Za tento trestný čin mu uložil krajský súd podľa § 140 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 40 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny.

Zároveň odkázal podľa § 229 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 poškodenú spoločnosť M. H., a.s., Bratislava, s nárokom na náhradu škody na konanie o občianskoprávných veciach.

Rozsudok krajského súdu nadobudol právoplatnosť 8. júna 2011, kedy Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, rozsudkom sp. zn. 3 To 7/2009, vo výroku II. podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 odvolania obvinených P. R., Ing. M. W., V. M. a F. F. zamietol.

Krajský súd v Bratislave predložil 9. októbra 2012 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie, ktoré podal obvinený Ing. M. W. prostredníctvom obhajcu 29. júna 2012 na Krajskom súde v Bratislave proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 8. júna 2011, sp. zn. 3 To 7/2009. Domáhal sa ním, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil porušenie zákona v jeho neprospech z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. účinného do 31. augusta 2011.

Obvinený **Ing. M. W.** vo svojom dovolaní z 29. júna 2012 namietal uloženie trestu prepadnutia veci, a to 13 850 Eur, obvinenému V. M. (§ 55 ods. 1 písm. c) Tr. zák.). Podľa § 55 ods. 5 Tr. zák. je možné trest prepadnutia veci uložiť, len ak ide o vec patriacu páchatel'ovi. Avšak tomuto obvinenému finančné prostriedky uložené v depozite Krajskej prokuratúry v Bratislave č. 3 Kv 20/1993, pod položkou 34278-152-012, nepatrili.

V tejto súvislosti poukázal na to, že strany 63 až 64 vyšetrovacieho spisu predstavujú Protokol o vykonaní domovej prehliadky vykonanej 20. novembra 1993 v bydlisku Ing. M. W. na T. ulici v Bratislave, pri ktorej mu boli odňaté okrem iného aj bankovky DM rôznej nominálnej hodnoty (napr. 95 ks DM nominálnej hodnoty 100 DM nachádzajúce sa v skrini, 54 ks DM nominálnej hodnoty 100 DM, 2 ks DM nominálnej hodnoty 500 DM atď.) spolu v nominálnej hodnote 17 450 DM. V zmysle uznesenia Mestského úradu vyšetrovania PZ ČVS: VP – 212/1993 z 6. septembra 1994 (strany 65 a 66 vyšetrovacieho spisu) boli obvinenému W. niektoré veci vrátené, nie však bankovky DM. Ďalšie finančné prostriedky uvedené v dovolaní (249 ks DM nominálnej hodnoty 1000 DM atď.) boli uložené na depozitný účet Mestskej prokuratúry Bratislava číslo: 34278-152-012. Z dokumentov, ktoré obvinený W. priložil k podanému dovolaniu ako prílohu, podľa jeho názoru jasne vyplýva, že finančné prostriedky uložené v depozite Krajskej prokuratúry v Bratislave, č. 3 Kv 20/1993, pod položkou 34278-152-012, boli zaistené pri domovej prehliadke vykonanej u tohto obvineného.

Obvinený považuje za preukázané, že odvolací súd uložil v napadnutom výroku trest prepadnutia veci, aj keď nešlo o vec patriacu páchatel'ovi, v dôsledku čoho neboli splnené podmienky na uloženie takéhoto trestu, a preto bol naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. účinného do 31. augusta 2011. Výrok rozsudku, ktorým bol obvinenému M. uložený tento trest sa pritom priamo týka aj obvineného W., nakoľko týmto rozsudkom bolo rozhodnuté o prepadnutí veci, ktorá mu patrí.

Z týchto dôvodov obvinený Ing. M. W. vo svojom dovolaní navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 Tr. por. napadnutý rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 8. júna 2011, sp. zn. 3 To 7/2009, vo výroku o treste prepadnutia veci zrušil a vec mu vrátil na nové prerokovanie a rozhodnutie.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Bratislave (ďalej len „prokurátor“) sa 16. augusta 2012 k obsahu dovolania obvineného Ing. M. W. vyjadril nasledovne:

Výsledkami dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní bolo preukázané, že peniaze zaistené na účely trestného konania prevzali obvinení W. a M. od ostatných obvinených za uskutočnenie výroby falzifikátov kolkov nominálnej hodnoty 1000,-Sk v dohodnutom množstve, teda ako odmenu za spáchanie inkriminovaného trestného činu. V posudzovanom prípade možno vzhľadom k uvedenému vyvodit', že podmienky uvedené v § 55 ods. 1 písm. c) Tr. zák. pre vyslovenie trestu prepadnutia veci boli splnené u oboch obvinených. V tejto súvislosti je treba uviesť, že samotná skutočnosť, u koho boli peňažné prostriedky zaistené pre účely trestného konania, nie je rozhodujúca pre posúdenie vlastníctva zaistenej veci. Súdy oboch stupňov sa zaoberali skutkovou otázkou vlastníctva čiastky 17.450 DM (13.850 Eur) a ich skutkové zistenia rezultujú v skutkovej vete - v bode I rozsudku odvolacieho súdu. V tomto smere je tiež potrebné poukázať na zmysel ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. účinného do 31. augusta 2011, podľa ktorého dovolací súd nemôže skúmať a meniť správnosť a úplnosť zisteného skutku.

Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného Ing. M. W. odmietol podľa § 382 písm. c) Tr. por.

So zreteľom na novelu Trestného poriadku č. 226/2011 Z. z. a prechodné ustanovenie § 567j ods. 2 Tr. por., sa použije pre rozhodovanie o dovolaní obvineného Ing. M. W. Trestný poriadok účinný od 1. septembra 2011. V zmysle prechodného ustanovenia § 567j ods. 6 a 7, ustanovenie § 370 a § 371 sa použije v znení účinnom do 31. augusta 2011.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) na základe podaného dovolania na úvod skúmal, či boli splnené primárne podmienky uvedené v ustanovení § 368 a nasl. Tr. por. na začatie dovolacieho konania, a to predsedom senátu (§ 378 Tr. por.), pričom dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo bolo podané neoprávnenou osobou (§ 382 písm. b) Tr. por.), pričom ide o vadu neodstrániteľnú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 369 ods. 2 písm. b) Tr. por., podľa ktorého s účinnosťou od 1. septembra 2011 môže dovolanie

z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Tr. por. podať obvinený **proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka**. Obvinený môže podať dovolanie aj z dôvodu, že v takomto rozhodnutí určitý výrok nebol urobený (ods. 3). V prípade, ak sa týka rozhodnutie uvedené v § 368 ods. 1 Tr. por. viacerých osôb, možno dovolanie podať tiež len proti tej časti rozhodnutia, ktoré sa týka niektorej z týchto osôb (ods. 4). Z uvedeného vyplýva, že ak sa právoplatne skončilo trestné stíhanie vedené proti viacerým osobám, obvinený je oprávnený podať dovolanie **iba vo svoj prospech, a nie aj v prospech spoluobvineného**, poškodeného, či zúčastnenej osoby.

Z obsahu dovolania obvineného je zrejmé, že smeruje proti výroku o treste prepadnutia veci, a to peňažných prostriedkov vo výške 13 850 Eur, ktorý odvolací súd uložil inému obvinenému (V. M.).

Z ustanovenia § 369 ods. 2 písm. b) Tr. por. jednoznačne vyplýva, že výrok o treste prepadnutia veci rozsudku odvolacieho súdu, ktorý bol uložený obvinenému V. M., nemôže dovolaním napadnúť jeho spoluobvinený, keďže sa ho tento výrok priamo netýka. Obvinený Ing. M. W. zo zákona tak nie je aktívne legitimovaný na podanie takého dovolania.

Vzhľadom na nesplnenie jednej zo základných procesných podmienok na podanie dovolania, Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení rozhodol bez meritórneho preskúmania veci tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 10. decembra 2012

JUDr. Harald S t i f f e l , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíhová